

První den na EYAC očima VOJTY BŽATKA:

Právě sedím na gauči na chodbě u zdroje wifi a odpočíváme spolu s Vildou po 1,5 dnech závodů na Mistrvství Evropy-region 1. S našimi soupeři jsme se již zúčastnili klání na klasické trati na vlnách dvoumetrových.

Ale na začátek...

Přijeli jsme brzy ráno a skoro jsem ani nedoufal, že nás ubytují. Mé obavy se nesplnily a do půl hodiny jsme spali v konečně měkké posteli a ne na sedadle v autě na rameni souseda nebo lépe sousedky. :) Po dospání noci jsme jeli na trénink a pak na zahájení. Ii když jsem zase čekal komplikace, tak až na posunutí večere se nic takového nekonalo. Potom schůze s dozvěděním se některých důležitých informací a hurá na kutě.

Brzy ráno (6:30) budíček a snídaně. Ještě před snídaní jsme zkontrolovali startovku a zjistili jsme, že na rozvržení pořadí kdo kolikátý poběží se Poláci vykašlali a udělali si to podle sebe. Měly to tak všechny státy, tak co.? Po celou dobu panovala pořád dobrá nálada a všichni jsme si to tu parádně užívali. Pak ale přišel odjezd na start. Ale ani to nám dobrou náladu nezkazilo a písně rozléhající se po celém autobuse musely ostatní aspoň trochu deprimovat a nás pořádně nabudily. Při odevzdávání rádií jsme zjistili, že první startuje za několik málo minut... No nevádí, my to nebyli. Všichni jsme času měli naštěstí dost, takže i tohle se českému týmu vyhnulo a Poláci pořád z našeho pohledu pořádali dobré závody. Dost jsem se bál, že kontroly budou postaveny „škaredě“ tzn. že třeba budou v údolí nebo že budou strašně „zaprasený“, ale ani to se nekonalo : Trochu byl jen problém s volbou pořadí, tak to je ale věc každého.

Je tedy klíč k úspěchu čekat pohromu a oslavovat květiny??? O výsledcích závodů až na konci (doufám že to tím nepřestanete číst :D), můžu ale předem prozradit, že jsme všichni medailoví. Po návratu do hotelu jsme skoro všichni využili už podruhé bazén a pořádně si ho užili.

K našemu potěšení jsme zjistili, že organizátoři nevěří svým osmdesátkovým vysílačům a na zítřejší sprint použijí naše české. Takže jsme samozřejmě mohli slyšet pár narážek. To nás spíše povzbudilo, že jsme na tom zítra lépe. Večere, stejně tak jako všechna jídla, byla vynikající a k tomu nám ještě virtuóz Vilda hrál na klavír a byl fakt dobrý.

